

عنوان مقاله:

بررسی روش های ممکن درمان کرونا بر پایه ایمنی درمانی و سلول درمانی

محل انتشار:

دومین کنگره پژوهشی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مهشید عباس زاده - کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده دندان پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران

علی سلیمی اصل - کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران

فاطمه اردالی - کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران

مهتاب نیازی - کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران

حسام عیززاده - مرکز تحقیقات بیماری های عفونی و گرمسیری، پژوهشکده سلامت هرمزگان، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: علی رغم کشف واکسن و تلاش های حاضر برای واکسیناسیون علیه بیماری کووید-۱۹، آمار مرگ و میر روزانه افزایش می یابد. بنابراین، تهیه یک استراتژی درمانی موثر برای کنترل شیوع ویروس و درمان بیماری ضروری است. جهش های متوالی این ویروس، بر اهمیت این موضوع افزوده است. در این مطالعه به بررسی روش های درمانی ممکن بر پایه ایمنی درمانی و سلول درمانی می پردازیم. روش ها: انتخاب مقالات از طریق جستجوی پیشرفته در بانک اطلاعاتی PubMed و google Scholar صورت گرفت. این جستجو بدون محدودسازی بازه ی زمانی، با استفاده از سه واژه کلیدی برگرفته از (immunotherapy و COVID-۱۹ و CAR T cell و محدود کردن جستجو به وجود واژه های کلیدی در عنوان و خلاصه مقالات انجام شد. از بین ۱۹۰ مقاله ی موجود، ۲۶ مقاله مرتبط با واژه های کلیدی سرچ شده انتخاب شدند. یافته ها: مطالعات نشان دادند که ترشح تنظیم نشده سایتوکاین ها و التهاب شدید بافتها و همچنین خستگی نفوسیت ها و لنفوپنی و در نتیجه ضعف ایمنی سلولی، از اثرات مخرب تکثیر ویروس کرونا در بدن میزبان است. بهره گیری از سلولهای بنیادی مزانشیمی به منظور کنترل پاسخ های التهابی و تحریک ترمیم بافت های آسیب دیده، و همچنین به کارگیری سلولهای کشنده طبیعی (CAR NK-) و سلول های لنفوسیت (CAR - TT) دارای گیرنده های آنتی ژنی مهندسی شده، با مزیت عملکرد اختصاصی این سلولها برای نابودی سلولهای آلوده به ویروس، می تواند کاهنده این اثرات زیان بار باشد. Tocilizumab به عنوان یک داروی مستقیم ضد سایتوکاین، از طریق توانایی خود در کاهش سندرم ترشح سایتوکیتین (CRS) بدون اختلال در عملکرد سلول CAR-T، سنگ بنای اساسی در درمان CRS مرتبط با CAR-T بوده است. در CAR - NK میتوان از سلولهای شخص دیگری استفاده کرد که این موضوع سبب امیدواری بیشتر از استفاده این روش در درمان کودید ۱۹ میشود. نتیجه گیری: اگرچه در حال حاضر بهره گیری از پلاسما درمانی و داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی مرسوم است، به کارگیری پزشکی ترمیمی با هدف قدرتمند سازی بازوی ایمنی سلولی و تنظیم و متعادل ساختن پاسخ های ایمنی بدن، می تواند بیش از پیش مورد توجه واقع شود.

کلمات کلیدی:

کووید-۱۹، ایمنی درمانی، سلول درمانی، سلولهای بنیادی مزانشیمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1214448>

